

577.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 listopada 1935 r.

o umundurowaniu i uzbrojeniu Straży Więziennej.

Na podstawie art. 105 pkt. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o Straży Więziennej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 667) zarządzam co następuje:

§ 1. Umundurowanie i uzbrojenie funkcjonariuszów Straży Więziennej powinno odpowiadać niżej podanym przepisom i wzorom.

§ 2. Zasadniczy materiał umundurowania — sukno ciemno-zielone. Oznaki i dystynkcje umundurowania z sukna i aksamitu jasno-zielonego, galony złote i sukienne; guziki z żółtego metalu z orłem państwowym.

§ 3. Umundurowanie niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej składa się z kurtki, spodni

lub spódniczki, płaszcza, czapki, obuwia i pasa głównego.

- a) Kurtka z rozcięciem ztyłu, zapinana na 6 guzików, z wewnętrznymi czterema kieszeniami z klapami górnymi szerokości 12—14 cm i wysokości 6 cm, i dolnymi — szerokości 16—18 cm i wysokości 7 cm, zapinane na 1 guzik. Długość kurtki taka, aby dół poły ztyłu dotykał do płaszczyzny siedzenia przy postawie siedzącej (rys. 1), ztyłu dwa haki do podtrzymywania pasa. Kołnierz stojąco wykładany, wysokości 5—6 cm, z jasno-zieloną wypustką na dolnej krawędzi, z naszytymi patkami sukienkami koloru jasno-zielonego, szerokości kołnierza, długości 10 cm po dolnym i 7 cm po górnym brzegu, wyciętymi od tyłu w ząb. Mankiety na rękawach okrągłe, szerokości 10 cm, również z wypustkami jasno-zielonymi. Naramienniki z sukna kurtki, szerokości 5 cm, przy wszyciu zwężone ku górze do $3\frac{1}{2}$ cm, zapięte na mały guzik mundurowy, przyszyty do kurtki przy kołnierzu (rys. 1).

Kurtka niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej — kobiet powinna być sporządzona w sposób następujący: kurtka z rozcięciem ztyłu, z wykładanym kołnierzem marynarkowym, o rozciętych klapach, zapinana na 4 duże guziki. Ztyłu na wysokości stanu haftki do przytrzymywania pasa. Kołnierz o szerokości ztyłu 8—9 cm, poszerzający się ku przodowi do przecięcia kłap. Kłapy powinny się zamykać na linii równo zakreślonego owalu. Na górnej granicy kołnierza między górną a dolną klapą naszyte są po obu stronach sukienne patki koloru jasno-zielonego, zwrócone tylnym brzegiem wyciętym w ząb ku dołowi, a zwężające się w stosunku do dolnego brzegu o 1 cm ku górze. Naramienniki na kurtce — jak u niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej — mężczyzn (rys. 1-a).

- b) Spodnie z sukna barwy kurtki, kroju bryczesów do długich butów bez wypustki. Poza służbą dopuszczalne jest noszenie długich spodni bez wypustki do czarnych trzewików. Krój długich spodni cywilny, bez mankietów, o szerokości równej w dole i w kolanie.

Niższy funkcjonariusz Straży Więziennej — kobieta nosi spódniczkę długości od poziomu do dolnego brzegu 22—30 cm, w stanie ujętą na 6 cm w szerokie zaszytce, od wewnątrz wykończone gurtą i zapinane na haftki. Sama spódniczka na zaszytciu zapinana jest na 2 guziki koloru zielonego, okrągłe, wypukłe. Po prawej stronie przodu spódniczki zastębnowana jest fałda przez całą jej długość, a po lewej stronie rozcięcie zapinane na 6 zielonych okrągłych, wypukłych guzików z wewnętrzną kontrafałdą. Tył spódniczki posiada 2 w okolicy bioder znajdujące się wewnętrzne

zaszycia, wygładzające przyleganie spódniczki do figury. Dolny brzeg spódniczki powinien zakrywać 2 cm górnej krawędzi cholewki trzewika (rys. 2).

c) Płaszcz dwurzędowy z podszewką na plecach, piersiach i w rękawach, po 6 guzików mundurowych z każdej strony, 5-ty guzik na linii stanu. Kołnierz z jasno-zieloną wypustką leżącą - wykładany, szerokości z przodu 11 cm, z tyłu 9 cm, zapięty z przodu na jedną haftkę. Na rogach kołnierza naszyte z obu stron jasno-zielone sukienne patki, szerokości 6 cm, długości 10 cm po dolnym i 7 cm po górnym brzegu, wycięte od tyłu w ząb. Rękawy wszywane z dwoma szwami i mankietami okrągłymi, szerokości 15 cm, z wypustkami jasno-zielonymi. Rozcięcia kieszeni skośne, szerokości 18—20 cm, przykryte klapami. Naramienniki jak u kurtki. Z tyłu płaszcza, wciętego w stanie, dragonik prostokątny, wysokości 5 cm, a szerokości 20—22 cm, zapinany na 2 guziki. Z tyłu płaszcza na środku kontrafałda od dołu ku górze rozcięta, długości od 60 — 75 cm, zapinana na 5 guzików (rys. 3).

d) Czapka angielska z sukna mundurowego, z daszkiem skórzanym czarnym 8 cm długości, z czarną rzemienną podpinką szerokości 2 cm. Dookoła górnego szwu oraz na górnej części otoku jasno-zielona wypustka. Na czapce srebrny oksydowany orzeł państwowy bez tarczy, przymocowany do górnej części czapki. Na otoku czapki poniżej orła okrągła gwiazda żółta (rozeta) z literami pośrodku S. W. (rys. 4).

e) Obuwie z czarnej skóry; buty z cholewami w służbie i buty z cholewami lub trzewiki poza służbą.

Niższy funkcjonariusz Straży Więziennej — kobieta nosi trzewiki czarne z wysokością do połowy łydki cholewką, sznurowane, z wewnętrznym miechem, chroniącym stopę od wody, z kapkami, na niskim słupkowym obcasie. Wysokość cholewki trzewika 20—26 cm. Do trzewików czarne pończochy (rys. 5).

f) Pas rzemienny koloru ciemno-brązowego z klamrą żółtą metalową o pojedynczym zapięciu (rys. 6).

g) Rękawiczki skórzane brązowe.

§ 4. Oznaki stopni służbowych niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej:

1) Przodownik Straży Więziennej — na lewym rękawie kurtki i płaszcza naszyty powyżej łokcia kąt rozwartości 60°, z galonu złotego, szerokości 1½ cm, o bokach długości 12 cm, zwrócony wierzchołkiem w dół. Na przednim i dolnym boku patek kurtki i płaszcza naszyty złoty galonik szerokości 1½ cm. Pionowy bok równy szerokości kołnierza (rys. 7 i 7-a).

Przodownik Straży Więziennej — kobieta na lewym rękawie kurtki i płaszcza oraz na patkach

płaszcz — oznaki, jak u przodownika Straży Więziennej — mężczyzny, zaś w górnej części patek kurtki — jeden złoty poziomy galon szerokości 10 mm (rys. 7-b).

2) Starszy strażnik więzienny — na lewym rękawie kurtki i płaszcza naszyty powyżej łokcia kąt rozwartości 60° z sukna jasno-zielonego, szerokości 1½ cm, o bokach długości 12 cm, zwrócony wierzchołkiem w dół. Na przednim brzegu patek kurtki i płaszcza naszyte 2 galoniki złote — brzeżny szerokości 1 cm, wewnętrzny w odstępnie 3 mm szerokości 5 mm, oba długości równej szerokości kołnierza (rys. 8 i 8-a).

Starszy strażnik więzienny — kobieta — na lewym rękawie kurtki i płaszcza oraz na patkach płaszcza — oznaki, jak u starszego strażnika więziennego — mężczyzny, zaś w górnej części patek kurtki dwa złote poziome galony szerokości 5 mm (rys. 8-b).

3) Strażnik więzienny — na przednim brzegu patek kurtki i płaszcza naszyty galonik złoty szerokości 1 cm, długości równej szerokości kołnierza (rys. 9 i 9-a).

Strażnik więzienny — kobieta — na patkach płaszcza oznaki, jak u strażnika więziennego — mężczyzny, zaś w górnej części patek kurtki jeden złoty poziomy galon szerokości 5 mm (rys. 9-b).

§ 5. Umundurowanie wyższych funkcjonariuszów Straży Więziennej składa się z kurtki, spodni lub spódniczki, płaszcza, czapki, obuwia i pasa głównego.

a) Kurtka kroju frencza francuskiego, zapinana na 7 guzików, z naszywanymi 4 kieszeniami i kwadratowymi klapami, zapinanymi na 1 guzik każda. Długość kurtki taka, aby dół poły z tyłu dotykał do płaszczyzny siedzenia przy postawie siedzącej; z tyłu kurtki rozcięcie od pasa w dół. Kołnierz stojąco-wykładany z jasno-zieloną wypustką dookoła i patkami, jak u niższych funkcjonariuszów, z tą zmianą, że patki są aksamitne. Mankiety przy rękawach zakończone ostremi kątami i obszyte jasno-zieloną wypustką sukieną. Naramienniki koloru munduru, jak u niższych funkcjonariuszów (rys. 10).

Kurtka wyższych funkcjonariuszów Straży Więziennej — kobiet kroju, jak u niższych funkcjonariuszów — kobiet, z tem, że mankiety przy rękawach zakończone są ostremi kątami i obszyte jasno-zieloną wypustką sukieną. Wydłużający się ząb mankietu jest odległy w wierzchołkowym punkcie o 13 cm od dolnego brzegu rękawa (rys. 10-a).

b) Spodnie, jak u niższych funkcjonariuszów, z tą różnicą, że spodnie długie mają jasno-zieloną wypustkę.

Wyższy funkcjonariusz Straży Więziennej — kobieta nosi spódniczkę kroju, jak u niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej — kobiet.

c) Płaszcz kroju jak u niższych funkcjonarjuszków, cały na podszewce, zapinający się z przodu na dwa rzędy po 6 guzików, rozchodzących się łukowato od dołu ku górze. Odległość guzików pierwszej górnej pary od środkowej linii (osi) płaszcza około 14 cm, a szóstej pary około 8½ cm. Na rogach kołnierza naszyte pośrodku równoległe do dolnego brzegu kołnierza jasno-zielone patki długości 11 cm, szerokości 5 cm i guzik u tylnego końca. Mankiety przy rękawach obszyte jasno-zieloną wypustką, wysokości 15—18 cm od strony wewnętrznej, od strony zewnętrznej zakończone ostrym kątem wysokości 22 — 25 cm (rys. 11).

d) Czapka wzoru jak u niższych funkcjonarjuszków. Otok czapki aksamitny. Daszek z czarnej skóry lakierowanej, ze złotą podpinką. Na otoku czapki, poniżej orła — okrągła gwiazda złota (rozeta), jak u niższych funkcjonarjuszków. Krawędź obszyta złotym sznurkiem (rys. 12).

e) Obuwie — jak u niższych funkcjonarjuszków. Wyższy funkcjonariusz Straży Więziennej — kobieta nosi obuwie, jak u niższych funkcjonarjuszków Straży Więziennej — kobiet.

f) Pas rzemienny koloru ciemno - brązowego z klamrą o podwójnym zapięciu (rys. 13). Poza służbą wyżsi funkcjonariusze Straży Więziennej mogą nosić pas z taśmy tkaney jedwabnej, koloru zielonego, na zamszu tegoż koloru z metalową złotą klamrą z literami srebrnymi S. W. (rys. 14).

g) Rękawiczki skórzane brązowe.

Funkcjonariusze Straży Więziennej mogą w porze zimowej watawać płaszcze lub podszywać je futrem. Kołnierz takiego płaszcza jest sukienny.

§ 6. Oznaki stopni służbowych wyższych funkcjonarjuszków Straży Więziennej:

1) Główny Inspektor Straży Więziennej — wewnętrzny koniec patki na kołnierzu kurtki zakończony wyhaftowanym złotym kątem z potrójnym węzłem szerokości 0,6 cm. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach kąt z potrójnym węzłem ze złotego galonu szerokości 1 cm (rys. 15).

2) Inspektor Straży Więziennej — na patce kołnierza kurtki wyhaftowane dwa złote kąty, z których pierwszy zewnętrzny o szerokości 0,6 cm zakończony pojedynczym węzłem, a drugi wewnętrzny zwykły szerokości 0,4 cm. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach dwa kąty ze złotego galonu, z których zewnętrzny o szerokości 1 cm zakończony węzłem, a drugi zwykły szerokości 0,5 cm (rys. 16).

3) Nadkomisarz — wewnętrzny koniec patki na kołnierzu kurtki zakończony wyhaftowanym złotym kątem z jednym węzłem szerokości 0,6 cm. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach kąt z jednym węzłem ze złotego galonu szerokości 1 cm (rys. 17).

4) Komisarz — na patce kołnierza 3 wyhaftowane złote kąty, z których pierwszy zewnętrzny szerokości 0,6 cm, a drugi i trzeci wewnętrzny szerokości 0,4 cm każdy. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach 3 kąty, zwrócone ostrzem do góry, ze złotego galonu, z których zewnętrzny szerokości 1 cm, a drugi i trzeci wewnętrzny szerokości 0,5 cm każdy (rys. 18).

5) Podkomisarz — na patce kołnierza dwa wyhaftowane złote kąty, z których pierwszy zewnętrzny szerokości 0,6 cm, drugi 0,4 cm. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach dwa kąty, zwrócone ostrzem do góry, ze złotego galonu, z których zewnętrzny szerokości 1 cm, a drugi wewnętrzny szerokości 0,5 cm (rys. 19).

6) Aspirant — wewnętrzny koniec patki na kołnierzu kurtki zakończony wyhaftowanym złotym kątem szerokości 0,6 cm. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach jeden kąt, zwrócony ostrzem do góry, ze złotego galonu, szerokości 1 cm (rys. 20).

Oznaki stopni służbowych wyższych funkcjonarjuszków Straży Więziennej — kobiet takie same, jak u wyższych funkcjonarjuszków Straży Więziennej mężczyzn, z wyjątkiem oznak na patkach kurtki, których brzeg, zakończony zębem, znajduje się u dołu, przy nim kąty złote od aspiranta wzwyż (rys. 21 i 22).

§ 7. Wyżsi i niżsi funkcjonariusze Straży Więziennej — kobiety noszą przy kurtkach miękkie koszule i także kołnierzyki wykładane koloru khaki, oraz krawat barwy munduru.

§ 8. Uzbrojenie:

a) Niżsi funkcjonariusze Straży Więziennej — karabin z bagnetem lub bagnet w pochwie skórzanej przy pasie z lewej strony i rewolwer w pochwie przy pasie z prawej strony; wielkość pochwy dostosowana do kalibru rewolweru 7,65 mm.

b) Wyżsi funkcjonariusze — rewolwer w pochwie przy pasie z prawej strony; pochwa — jak u niższych funkcjonarjuszków Straży Więziennej.

Przy wystąpieniach funkcjonarjuszków Straży Więziennej w szyku zwartym, dowódca oddziału i plutonowi występują przy szablach prostych w pochwie metalowej białej, w pasach na skórzanej żabce ciemno-brązowego koloru z rewolwerami w pochwie z prawej strony.

Poza służbą niżsi funkcjonariusze Straży Więziennej noszą wyłącznie bagnety.

§ 9. Okres używalności kurtki, spodni, czapki i obuwia ustala się na przeciąg jednego roku, a płaszcza na 3 lata.

§ 10. Po upływie okresu używalności przechodzi umundurowanie (kurtka, spodnie, płaszcz, czapka i obuwie) na własność funkcjonariusza Straży Więziennej.

W razie utraty lub zniszczenia umundurowania, albo jego części przed upływem okresu używalności z winy funkcjonariusza Straży Więziennej, otrzymuje on nowe umundurowanie lub jego części za opłatą pełnej wartości.

Jeżeli utrata lub zniszczenie umundurowania, albo jego części nastąpiła bez winy funkcjonariusza Straży Więziennej, w związku ze służbą lub wskutek nieszczęśliwego wypadku, otrzymuje on nowe umundurowanie lub jego części bezpłatnie.

W razie wystąpienia, zwolnienia lub wydalenia funkcjonariusza ze służby w Straży Więziennej przed upływem okresu używalności, umundurowanie ma być zwrócone i może być wydane innemu funkcjonariuszowi z odpowiednio skróconym okresem używalności. Na prośbę funkcjonariusza umundurowanie może mu być pozostawione za opłatą odpowiedniej kwoty, obliczonej w stosunku do kosztu, wyłożonego na umundurowanie ze Skarbu Państwa, i czasu używania.

W razie przejścia funkcjonariusza Straży Więziennej na emeryturę, oraz w razie jego śmierci,

umundurowanie (kurtka, spodnie, płaszcz, czapka i obuwie) nie podlega zwrotowi.

W wypadkach, wskazanych w ust. 4 i 5 niniejszego paragrafu, mają być odjęte od umundurowania oznaki służbowe i guziki z godłem państwowem.

§ 11. W czasie pełnienia służby funkcjonariusze Straży Więziennej winni być umundurowani.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

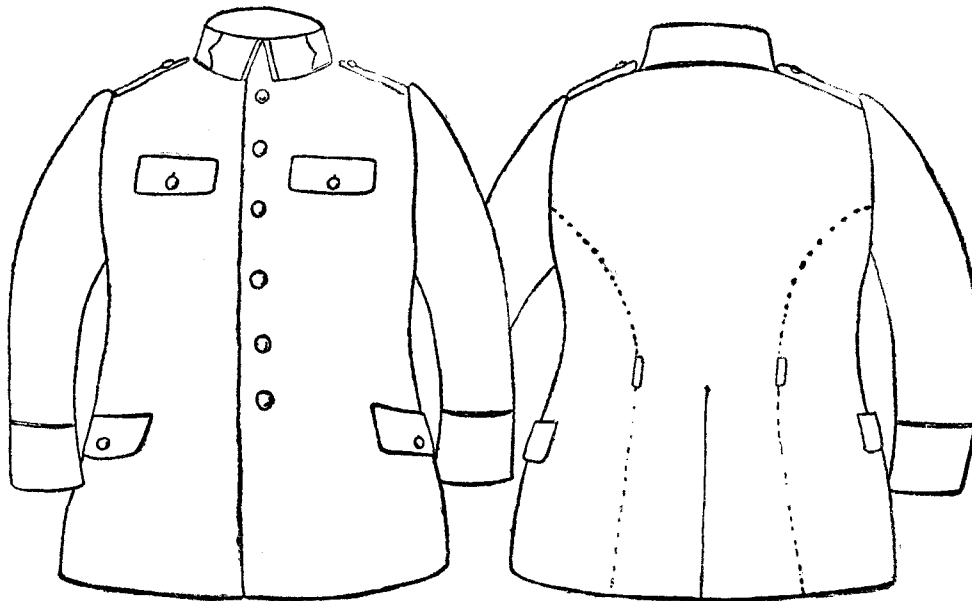
Z dniem tym traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 903).

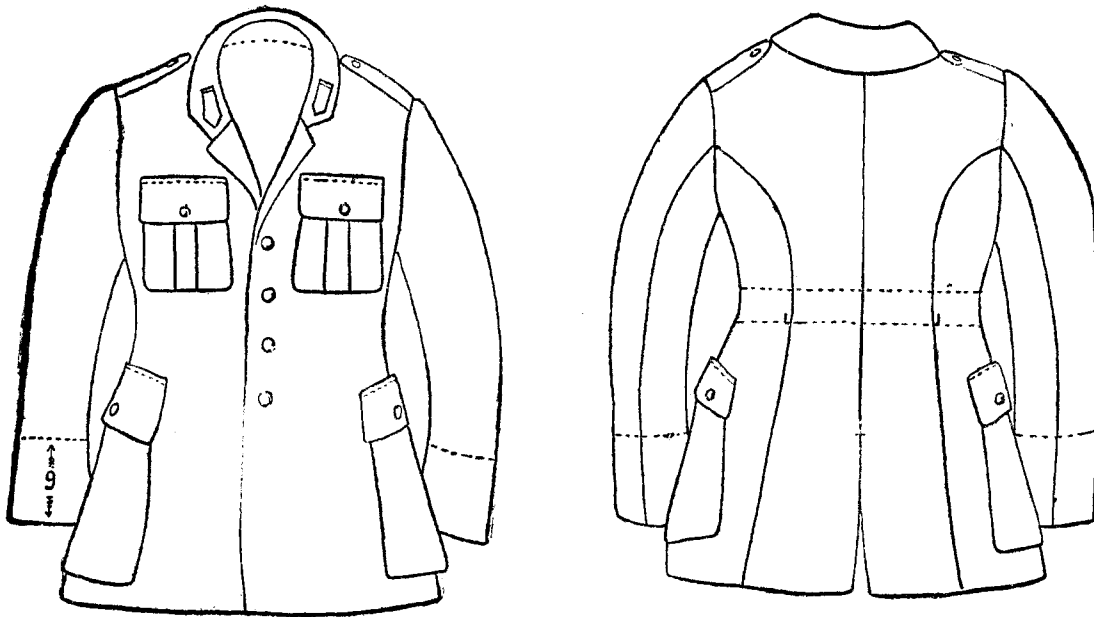
§ 13. Funkcjonariusze Straży Więziennej - kobiety, będące w służbie, obowiązane są zmienić poszczególne części umundurowania najdalej do dnia 30 kwietnia 1936 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

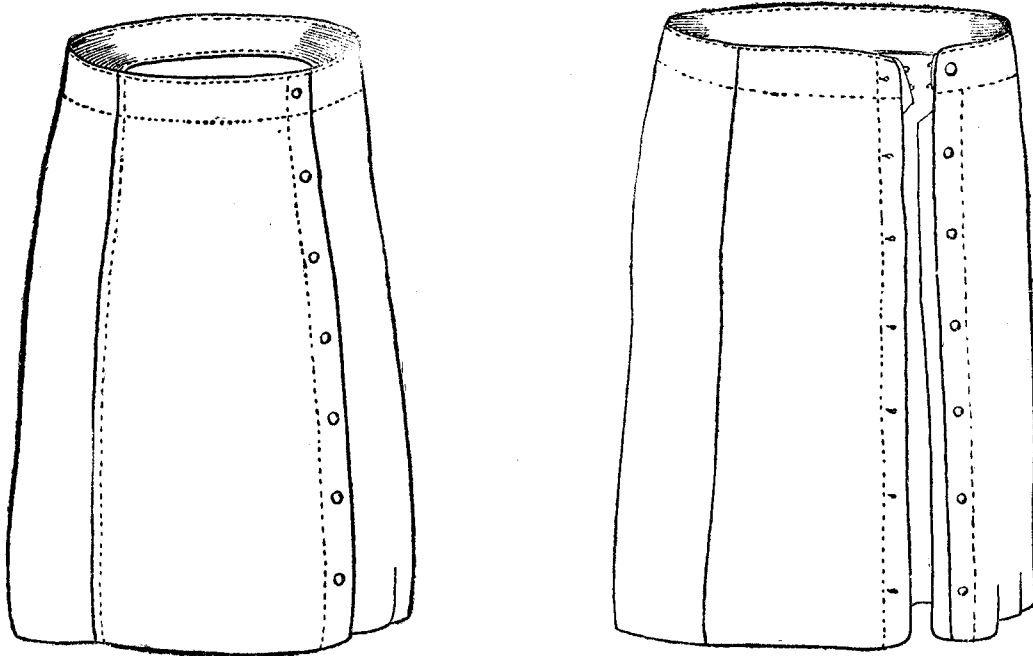
Załączniki do rozp. Min. Sprawiedl.
z dnia 1 listopada 1935 r. (poz. 577).

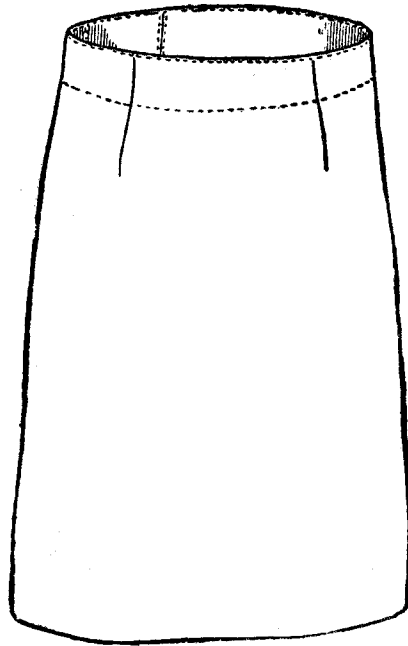
Rys 1



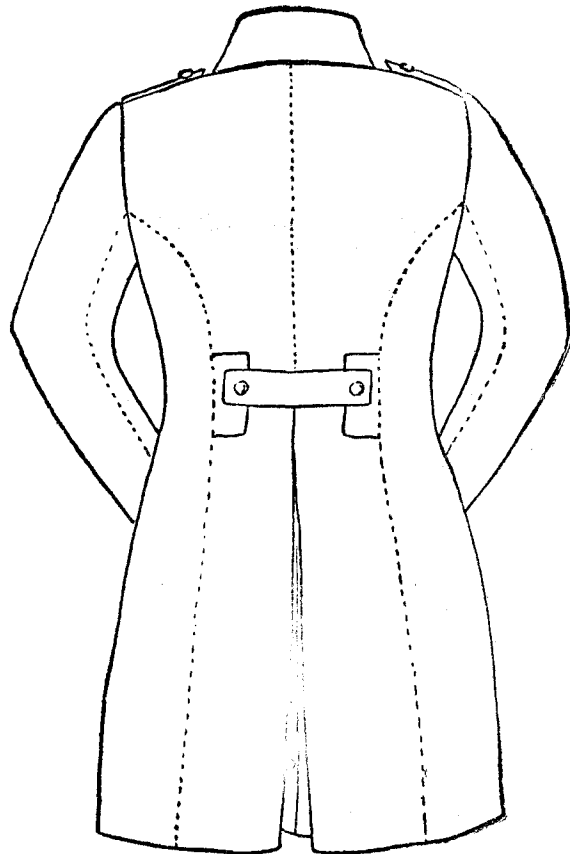
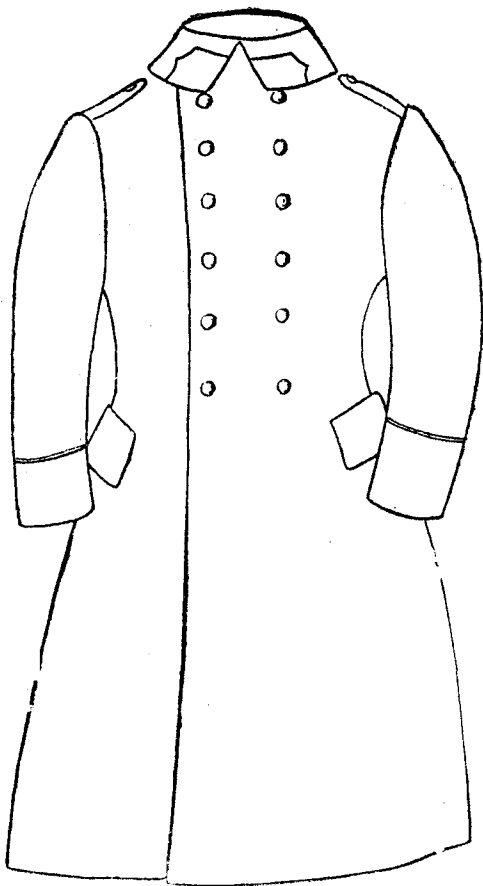
Rys 1^a

Rys 2

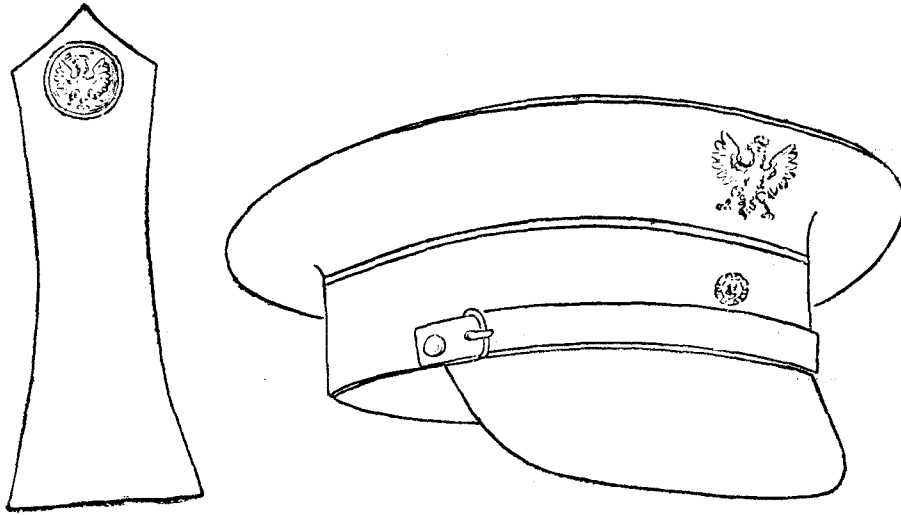




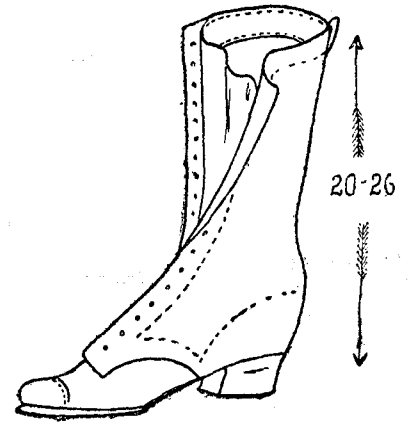
Rys. 3



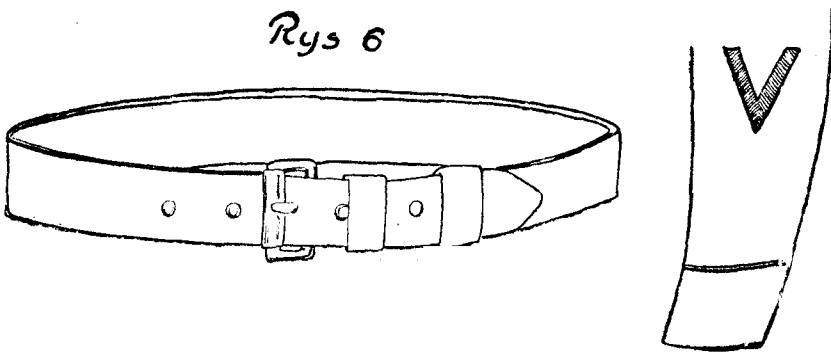
Rys. 4



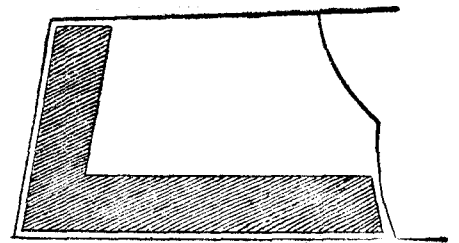
Rys. 5.



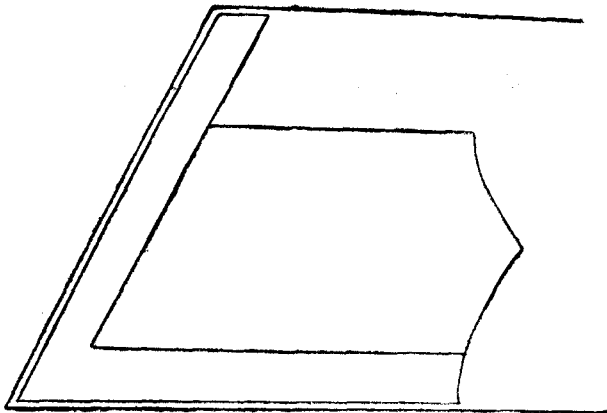
Rys 6



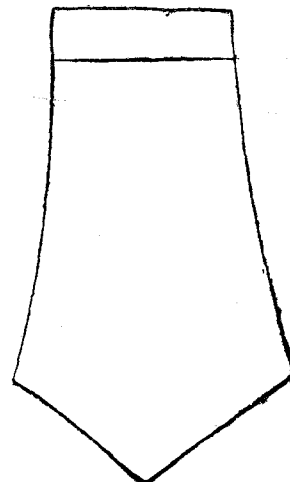
Rys.7



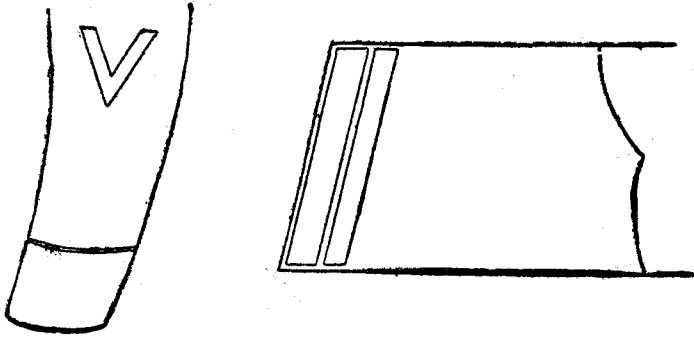
Rys.7a



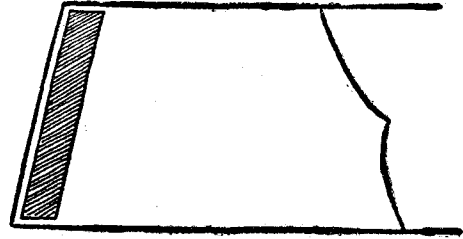
Rys.7b



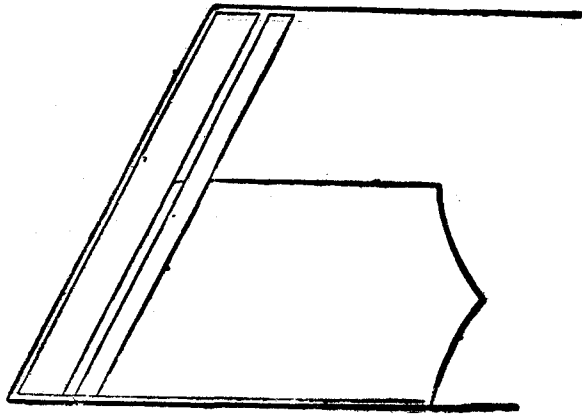
Rys. 8



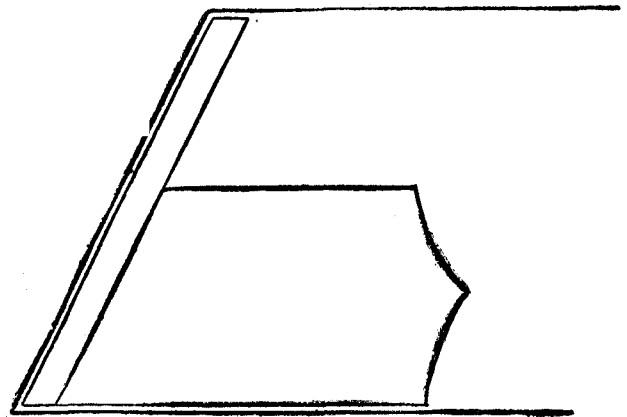
Rys. 9



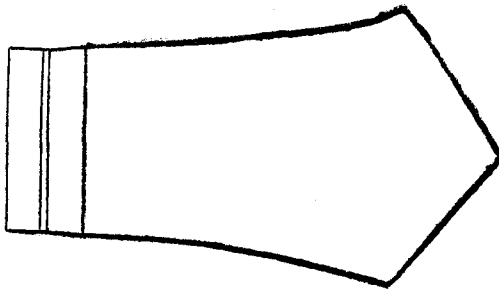
Rys. 8^a

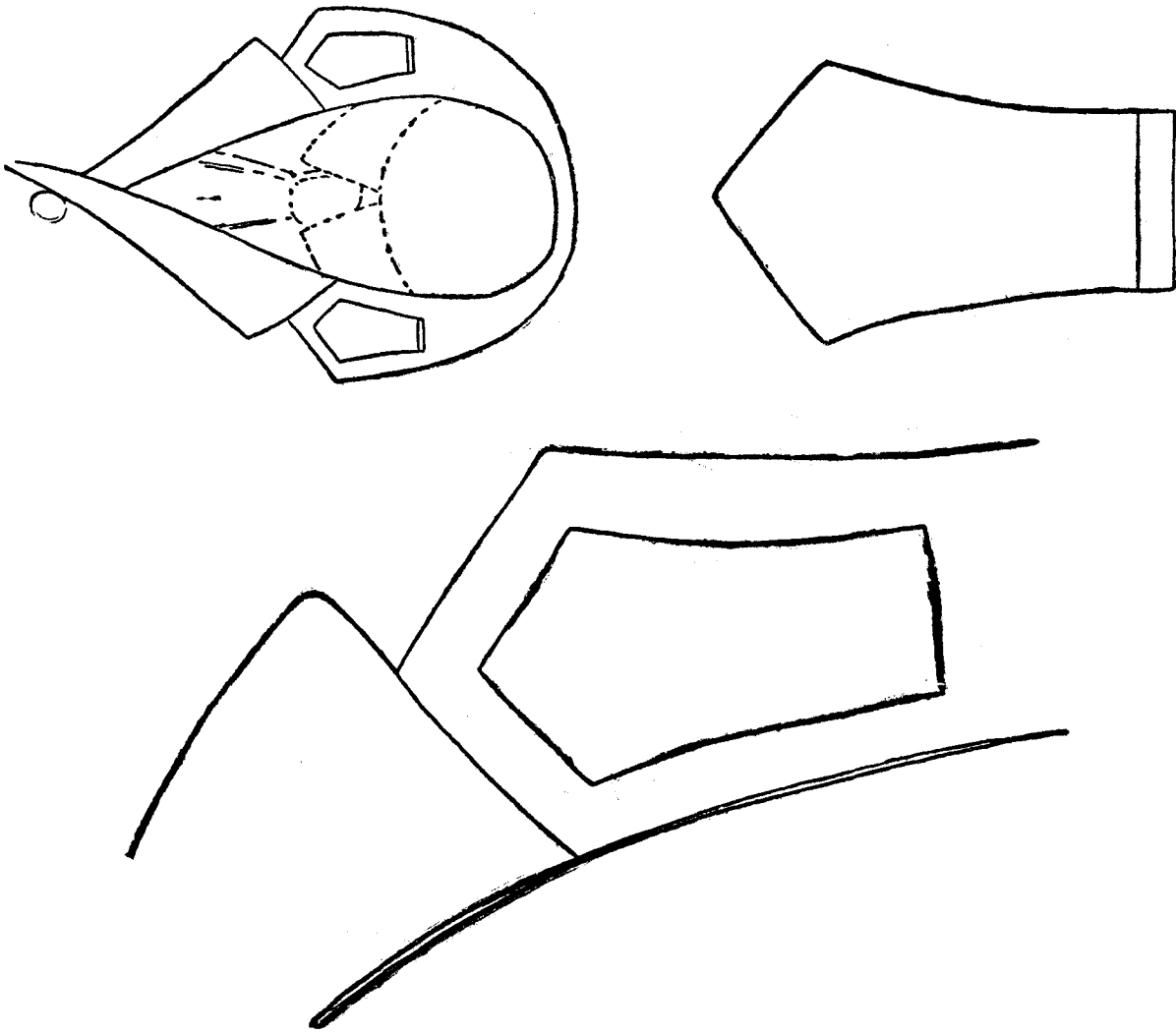


Rys. 9^a



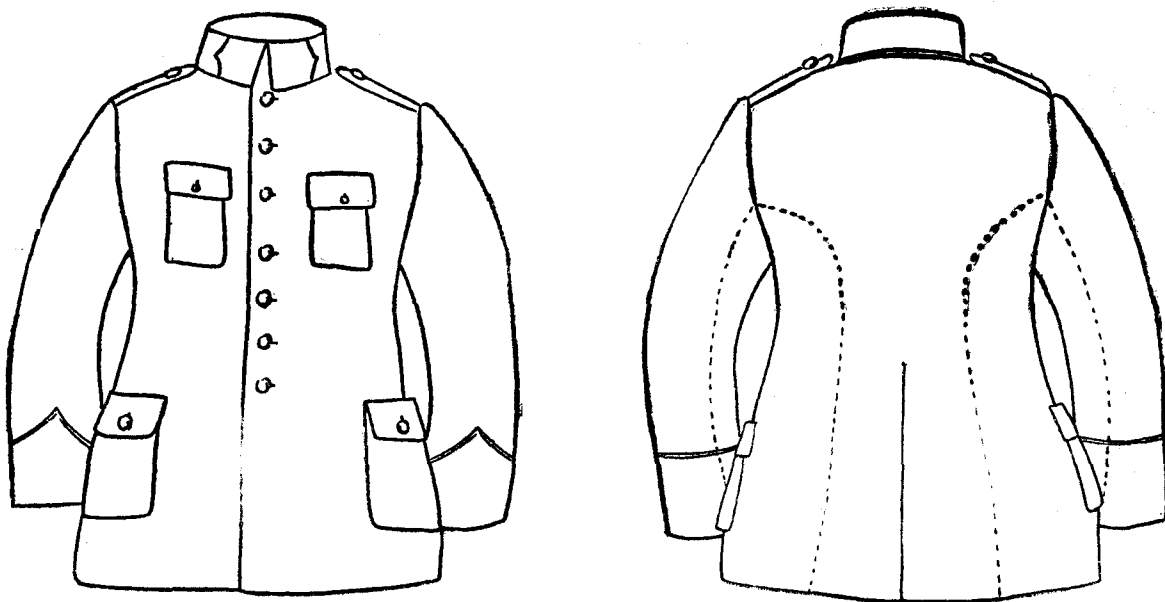
Rys. 8^b



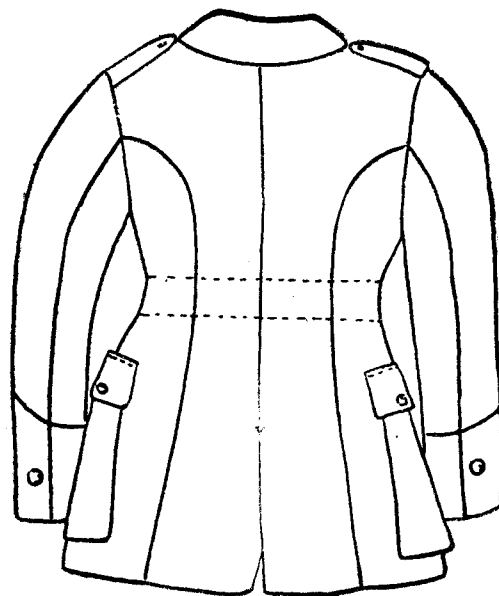
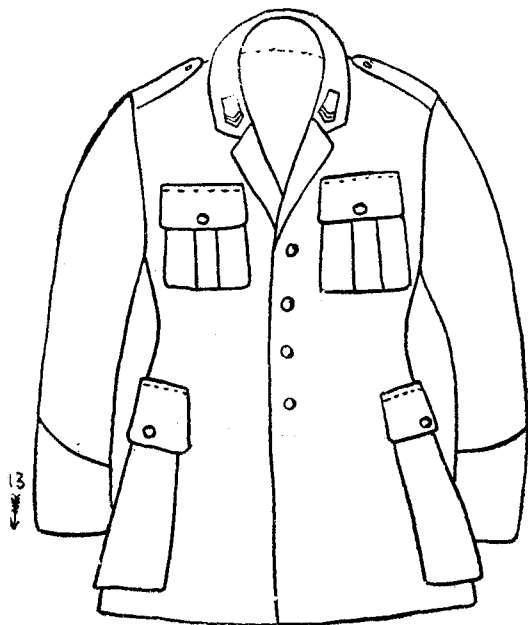


Rys. 9 b

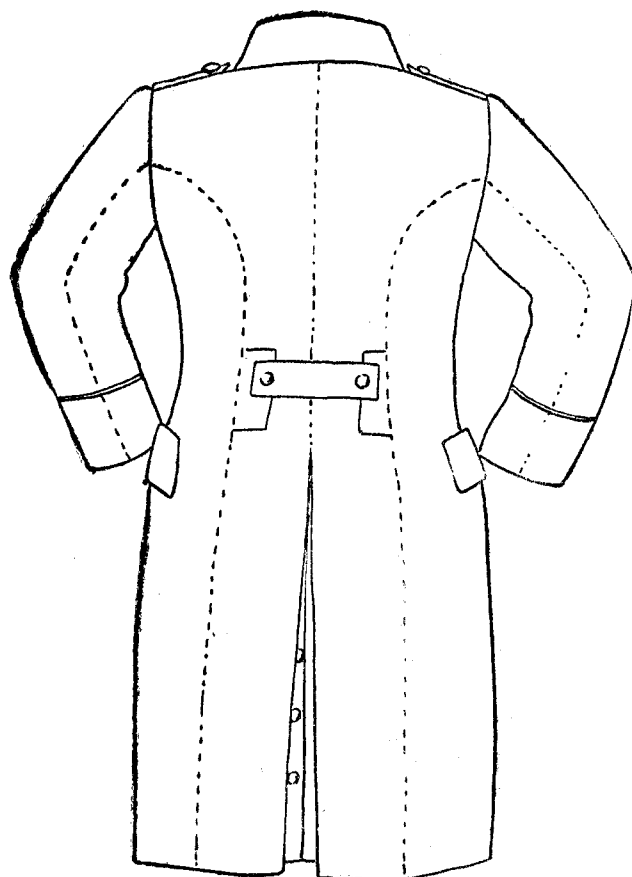
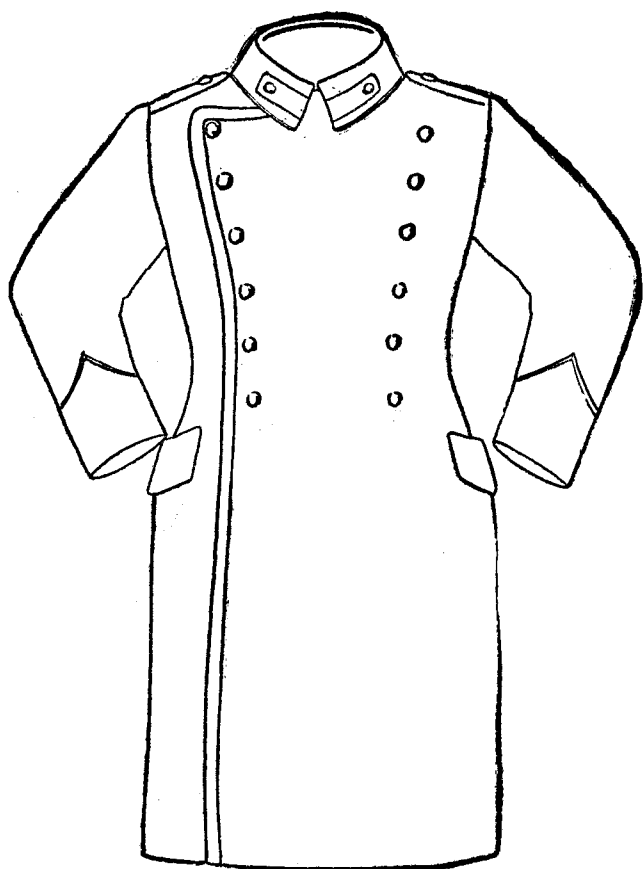
Rys 10.



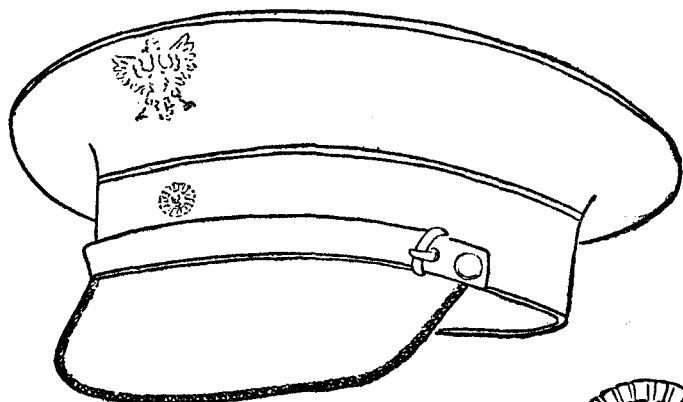
Rys 10. a



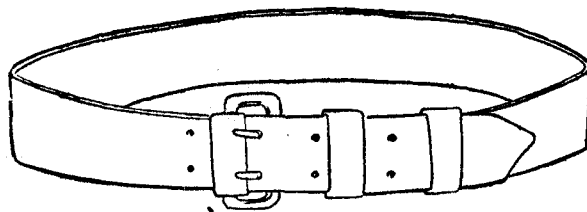
Rys 11



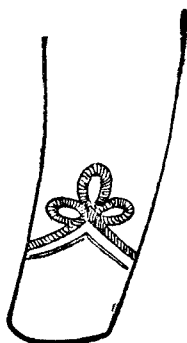
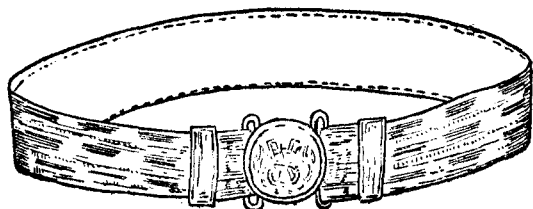
Rys 12.



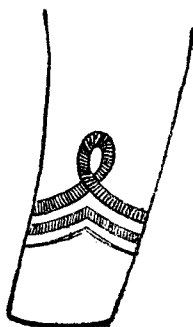
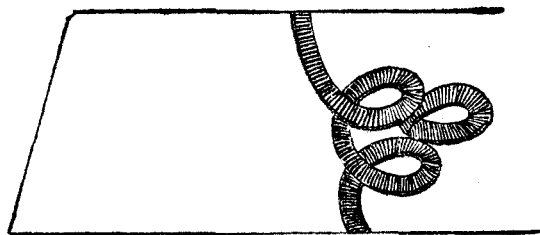
Rys.13.



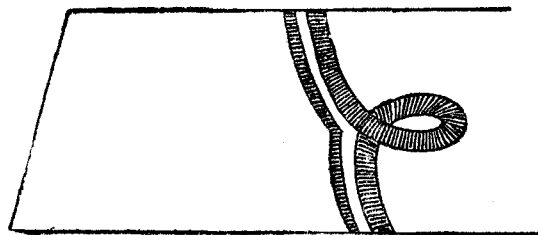
Rys.14



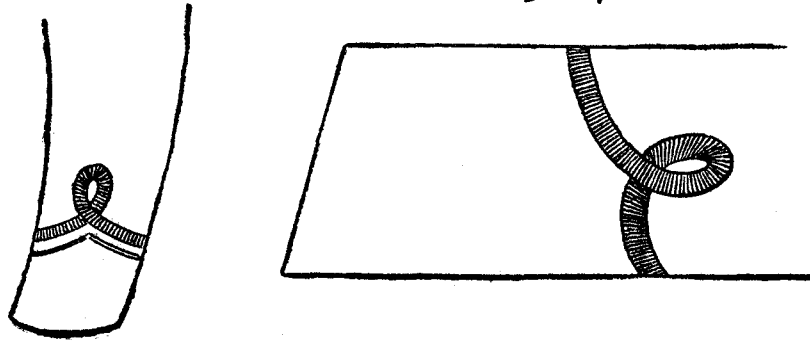
Rys.15



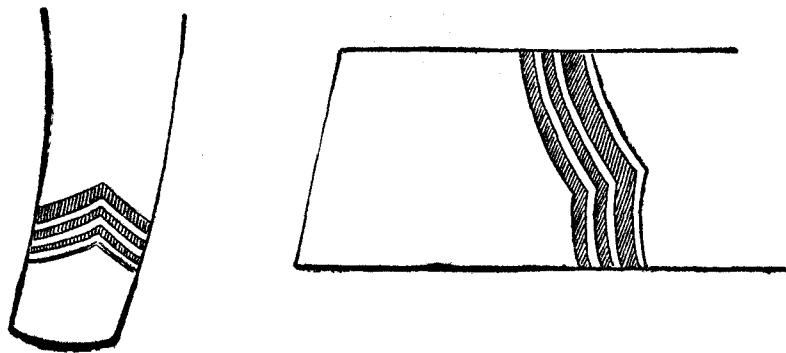
Rys.16



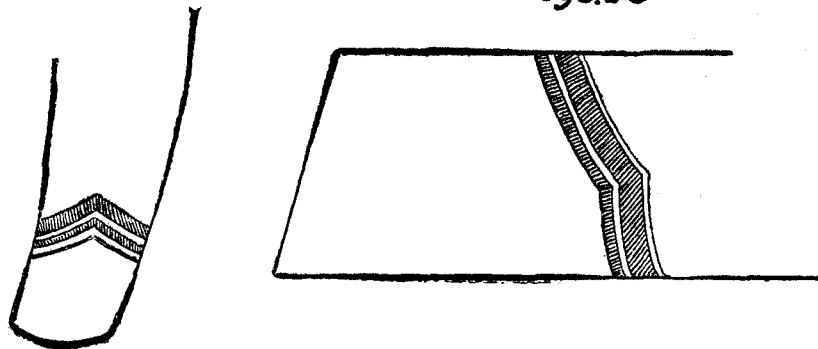
Rys.17



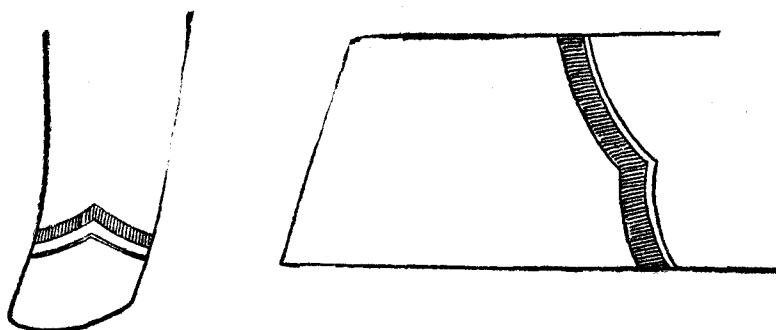
Rys 18



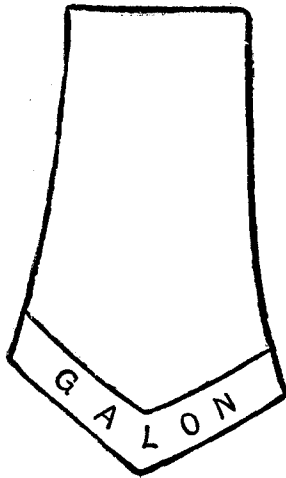
Rys.19



Rys 20



Rys. 21



Rys. 22

